

General disclaimer on the Synthesised text document

This document presents the synthesised text for the application of the Convention between the Kingdom of Norway and the Grand Duchy of Luxembourg for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to Taxes on Income and on Capital signed on 6 May 1983, as amended by the Protocol between the Kingdom of Norway and the Grand Duchy of Luxembourg amending the Convention between the Kingdom of Norway and the Grand Duchy of Luxembourg for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital with ending protocol and additional protocol signed on 7 July 2009 (the “Convention”), as modified by the Multilateral Convention to Implement Tax Treaty Related Measures to Prevent Base Erosion and Profit Shifting signed by the Kingdom of Norway and by the Grand Duchy of Luxembourg on 7 June 2017 (the “MLI”).

The document was prepared on the basis of the MLI position of the Kingdom of Norway submitted to the Depository upon ratification on 17 July 2019 and of the MLI position of the Grand Duchy of Luxembourg submitted to the Depository upon ratification on 9 April 2019. These MLI positions are subject to modifications as provided in the MLI. Modifications made to MLI positions could modify the effects of the MLI on the Convention.

The sole purpose of this document is to facilitate the understanding of the application of the MLI to the Convention and the document does not constitute a source of law. The authentic legal texts of the Convention and the MLI take precedence and remain the legal texts applicable.

The provisions of the MLI that are applicable with respect to the provisions of the Convention are included in boxes throughout the text of this document in the context of the relevant provisions of the Convention. The boxes containing the provisions of the MLI have generally been inserted in accordance with the ordering of the provisions of the 2017 OECD Model Tax Convention.

Changes to the text of the provisions of the MLI have been made to conform the terminology used in the MLI to the terminology used in the Convention (such as “Covered Tax Agreement” and “Convention”, “Contracting Jurisdictions” and “Contracting States”), to ease the comprehension of the provisions of the MLI. The changes in terminology are intended to increase the readability of the document and are not intended to change the substance of the provisions of the MLI. Similarly, changes have been made to parts of provisions of the MLI that describe existing provisions of the Convention: descriptive language has been replaced by legal references of the existing provisions to ease the readability.

In all cases, references made to the provisions of the Convention or to the Convention must be understood as referring to the Convention as modified by the provisions of the MLI, provided such provisions of the MLI have taken effect.

References

The authentic legal texts of the MLI and the Convention can be found on: <https://www.regjeringen.no/no/tema/okonomi-og-budsjett/skatter-og-avgifter/skatteavtaler-mellom-norge-og-andre-stat/id417330/>.

The MLI position of the Kingdom of Norway submitted to the Depositary upon ratification on 17 July 2019 and the MLI position of the Grand Duchy of Luxembourg submitted to the Depositary upon ratification on 9 April 2019 can be found [on the MLI Depositary \(OECD\) webpage](#).

Disclaimer on the entry into effect of the provisions of the MLI

The provisions of the MLI applicable to this Convention do not take effect on the same dates as the original provisions of the Convention. Each of the provisions of the MLI could take effect on different dates, depending on the types of taxes involved (taxes withheld at source or other taxes levied) and on the choices made by the Kingdom of Norway and the Grand Duchy of Luxembourg in their MLI positions.

Dates of the deposit of instruments of ratification, acceptance or approval: 17 July 2019 for the Kingdom of Norway and 9 April 2019 for the Grand Duchy of Luxembourg.

Entry into force of the MLI: 1 November 2019 for the Kingdom of Norway and 1 August 2019 for the Grand Duchy of Luxembourg.

In accordance with paragraph 1 of Article 35 of the MLI, the provisions of the MLI shall have effect in each Contracting State with respect to the Convention:

- a) with respect to taxes withheld at source on amounts paid or credited to non-residents, where the event giving rise to such taxes occurs on or after 1 January 2020; and
- b) with respect to all other taxes levied by that Contracting State, for taxes levied with respect to taxable periods beginning on or after 1 May 2020.

Paragraph 4 of Article 35 of the MLI does not apply.

OVERENSKOMST
mellom Kongeriket Norge og Storhertugdømmet Luxembourg til unngåelse av
dobbelbeskatning og skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og
formue

Kongeriket Norges Regjering og Hans Kongelige Høyhet Storhertugen av Luxembourg,

[REPLACED by paragraph 1 and 3 of Article 6 of the MLI] [~~som ønsker å unngå dobbelbeskatning og forebygge skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue,~~]

The following paragraph 1 and paragraph 3 of Article 6 of the MLI replace the text referring to an intent to eliminate double taxation in the preamble of this Convention:

ARTICLE 6 OF THE MLI – PURPOSE OF A COVERED TAX AGREEMENT

Desiring to further develop their economic relationship and to enhance their co-operation in tax matters,

Intending to eliminate double taxation with respect to the taxes covered by this Convention without creating opportunities for non-taxation or reduced taxation through tax evasion or avoidance (including through treaty-shopping arrangements aimed at obtaining reliefs provided in the Convention for the indirect benefit of residents of third jurisdictions),

har besluttet å inngå en overenskomst og har i dette øyemed oppnevnt som sine befullmektigede:

Kongeriket Norges Regjering:

Hans Kongelige Høyhet Storhertugen av Luxembourg:

som etter å ha utvekslet sine fullmakter, som er funnet i god og riktig form,

er kommet overens om følgende bestemmelser:

Artikkel 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

The following paragraphs 1 and 3 of Article 3 of the MLI apply and supersede the provisions of this Convention:

ARTICLE 3 OF THE MLI – TRANSPARENT ENTITIES

For the purposes of the Convention, income derived by or through an entity or arrangement that is treated as wholly or partly fiscally transparent under the tax law of either Contracting State shall be considered to be income of a resident of a Contracting State but only to the extent that the income is treated, for purposes of taxation by that Contracting State, as the income of a resident of that Contracting State. In no case shall the provisions of this paragraph be construed to affect a Contracting State's right to tax the residents of that Contracting State.

Artikkel 2

De skatter som overenskomsten gjelder

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt eller formue som utskrives for regning av en av de kontraherende stater eller deres regionale eller kommunale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de utskrives.
2. Som skatter av inntekt og formue anses skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av de samlede lønnsbeløp utbetalt av foretagender, om bord som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som denne overenskomst får anvendelse på er:
 - a) i Norge:
 - 1) inntektsskatter til stat, fylker og kommuner, herunder særskatt til staten på produksjon og rørledningstransport av petroleum;
 - 2) formuesskatter til stat og kommune;
 - 3) honoraravgift for utenlandske kunstnere;
 - 4) sjømannsskatt,(i det følgende kalt «norsk skatt»).
 - b) i Luxembourg:
 - 1) skatt av inntekt oppebåret av fysiske personer;
 - 2) skatt av inntekt oppebåret av sammenslutninger;

- 3) særskatten på tantiemer;
- 4) skatt av formue;
- 5) den kommunale skatt av fortjeneste og kapital i næring;
- 6) den kommunale skatt av sammenlagt utbetalte lønnsbeløp;

(i det følgende kalt «luxemboursk skatt»).

4. Overenskomsten gjelder også alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som senere kommer til eller trer i stedet for de gjeldende skatter.

5. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal når det finnes nødvendig, holde hverandre underrettet om vesentlige endringer i de to staters respektive skattelovgivning.

Artikkel 3 Alminnelige definisjoner

1. Hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen, har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:

- a) «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Norges sjøterritorium, hvor Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen, undergrunnen og deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske biland utenfor Europa;
- b) «Luxembourg» betyr Storhertugdømmet Luxembourgs territorium.
- c) «person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning;
- d) «selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person;
- e) «statsborger» betyr enhver fysisk person som er borger av en kontraherende stat og enhver juridisk person, ethvert interessentskap eller enhver sammenslutning som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat;
- f) «foretagende i en kontraherende stat» og «foretagende i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretagende som drives av en person bosatt i en kontraherende stat, og et foretagende som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
- g) «internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretagende hvis virkelige ledelse har sitt sete i en kontraherende

stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;

- h) «kompetent myndighet» betyr:
- 1) når det gjelder Norge, Finans- og tollministeren eller en representant med behørig fullmakt fra ham,
 - 2) når det gjelder Luxembourg, Finansministeren eller en representant med behørig fullmakt fra ham.

2. Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst skal ethvert uttrykk som ikke er definert på annen måte, ha den betydning som følger av lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som går inn under overenskomsten, hvis ikke en annen forståelse fremgår av sammenhengen.

Artikkel 4 **Skattemessig bopel**

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som i henhold til lovgivningen i denne stat er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete eller styre, eller ethvert annet lignende kriterium. Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne kontraherende stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg i denne stat.

2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1, er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:

- a) han skal anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
- b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken kontraherende stat han har sentrum for livsinteressene eller hvis han ikke har fast bolig i noen av de kontraherende stater, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvor han har vanlig opphold;
- c) hvis han har vanlig opphold i begge kontraherende stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den kontraherende stat hvorav han er statsborger;
- d) hvis han er statsborger av begge kontraherende stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.

3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for bosatt (hjemmehørende) i begge kontraherende stater, skal den regnes for bosatt (hjemmehørende) i den kontraherende stat hvor setet for den virkelige ledelse befinner seg.

Artikkel 5 Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket foretagendets virksomhet helt eller delvis blir utøvet.

2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:

- a) et sted hvor foretagendet har sin ledelse;
- b) en filial;
- c) et kontor;
- d) en fabrikk;
- e) et verksted;
- f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller et annet sted hvor naturforekomster utnyttes.

3. Stedet for et bygningsarbeid eller et konstruksjons- eller monteringsprosjekt utgjør et fast driftssted bare hvis virksomheten pågår i mer enn tolv måneder.

4. Uansett de foregående bestemmelser i denne artikkel skal «fast driftssted» ikke anses å foreligge når:

- a) det gjøres bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretagendet;
- b) varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for lagring, utstilling eller levering;
- c) varer som tilhører foretagendet holdes i opplag utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretagende;
- d) et fast forretningssted blir brukt utelukkende ved innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretagendet;
- e) et fast forretningssted blir brukt utelukkende for reklame, vitenskapelig forskning eller lignende virksomhet som for foretagendet er av forberedende art eller utgjør en hjelpevirksomhet.

5. En person som i en kontraherende stat opptrer på vegne av et foretagende i den annen kontraherende stat — med unntagelse av en uavhengig representant som

omhandlet i denne artikkels punkt 6 — skal anses for å være et fast driftssted for foretaket i den førstnevnte stat, forutsatt at han har og vanligvis utøver fullmakt til å avslutte kontrakter i denne stat på vegne av foretaket, samt at hans virksomhet ikke er begrenset til innkjøp av varer for foretaket.

6. Et foretak i en kontraherende stat anses ikke for å ha et fast driftssted i den annen kontraherende stat bare av den grunn at det utøver virksomhet der gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.

7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer, eller blir kontrollert av, et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver virksomhet i denne stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper skal anses å utgjøre et fast driftssted for det annet.

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt av fast eiendom, herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster. Skip, båter og luftfartøyer anses ikke som fast eiendom.

3. Bestemmelsen i denne artikkels punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppbæres ved direkte bruk, utleie og ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.

4. Bestemmelsene i denne artikkels punkt 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom tilhørende et foretak, og på inntekt av fast eiendom benyttet ved utøvelse av fritt yrke.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste driftssted.

2. Når et foretagende i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsen i punkt 3, i hver av de kontraherende stater tilskrives vedkommende faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet, hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretagende som utøvet samme eller lignende virksomhet under samme eller lignende vilkår og opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretagende hvis faste driftssted det er.
3. Ved beregningen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter (bortsett fra utgifter som det ville bli nektet fradrag for om det faste driftssted hadde vært et selvstendig og uavhengig foretagende) som er påløpt i forbindelse med det faste driftssteds virksomhet, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder.
4. Hvis det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat, etter denne stats lovgivning å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretagendets samlede fortjeneste på dets forskjellige deler, skal regelen i denne artikkels punkt 2 ikke være til hinder for at denne kontraherende stat fastsetter den skattbare fortjeneste på denne måte. Den fremgangsmåte som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer eller ting for foretagendet.
6. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted, fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er fyldestgjørende grunn for noe annet.
7. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8 Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagendet har sitt sete.
2. Hvis stedet for den virkelige ledelse av et skipsfartsforetagende er om bord i et skip, skal foretagendet anses for å ha sitt sete i den kontraherende stat hvor skipet har sitt hjemsted, eller hvis slikt hjemsted ikke finnes, i den kontraherende stat hvor den som driver skipet er bosatt.

3. Bestemmelsen i punkt 1 får anvendelse på fortjeneste oppebåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning slik fortjeneste som tilfaller Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), står i forhold til dets andel i den nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretagender med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor:

- a) et foretagende i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretagende i en kontraherende stat og et foretagende i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Hvis det i slike tilfelle mellom de to foretagender blir avtalt eller pålagt vilkår i deres innbyrdes kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretagender, skal enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av de to foretagender, men i kraft av disse vilkår ikke er tilfalt dette, kunne medregnes i og skattlegges sammen med dette foretagendes fortjeneste.

The following paragraph 1 of Article 17 of the MLI applies and supersedes the provisions of this Convention:

ARTICLE 17 OF THE MLI – CORRESPONDING ADJUSTMENTS

Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that Contracting State — and taxes accordingly — profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other Contracting State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned Contracting State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other Contracting State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of the Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Artikkel 10 Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning. Men med forbehold av bestemmelsene i punkt 3 skal den skattesats som anvendes ikke overstige:
 - a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis mottageren er et selskap (unntatt interessentskap) som direkte innehar minst 25 prosent av aksjekapitalen i det selskap som utdeler dividendene;
 - b) i alle andre tilfelle, 15 prosent av dividendenes bruttobeløp.
3. Dividender utdelt av et norsk selskap til et luxembourgsk selskap (unntatt interessentskap), som direkte innehar minst 25 prosent av aksjekapitalen i det norske selskap kan skattlegges i Norge med en sats som ikke må overstige 15 prosent. Denne bestemmelse skal gjelde så lenge dividender som utdeles av norske selskaper tillates fratrukket inntekten ved utligningen av norsk statsskatt.
4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater avtaler fremgangsmåten ved gjennomføringen av den begrensede beskatning overensstemmende med bestemmelsene i punkt 2 og 3. Bestemmelsene i punkt 2 og 3 angår ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste hvorav dividendene utdeles.
5. Med uttrykket «dividender» i denne artikkel forstås avkastning av aksjer, «jouissance» — aksjer eller kuponger, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er fordringer, så vel som avkastning av andre selskapsrettigheter som i henhold til skattelovgivningen i den kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
6. Bestemmelsene i punkt 1, 2 og 3 får ikke anvendelse når mottageren av dividendene er bosatt i en kontraherende stat og i den annen kontraherende stat hvor det utbetalende selskap er hjemmehørende, har et fast driftssted eller utøver et fritt yrke fra et fast sted der, og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
7. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet til personer som ikke er bosatt i denne annen stat, eller pålegge selskapet noen skatt av ikke utdelt overskudd, selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd helt eller delvis består av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Med uttrykket «renter» i denne artikkel forstås inntekt av statsobligasjoner, andre obligasjoner eller gjeldsbrev, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom, og fordringer ellers av enhver art, så vel som all annen inntekt som i henhold til skattelovgivningen i den stat som inntekten skriver seg fra er likestilt med inntekt av utlånt kapital.
3. Bestemmelsen i punkt 1 i denne artikkel får ikke anvendelse når mottageren av rentene er bosatt i en kontraherende stat og i den annen kontraherende stat, hvor rentene skriver seg fra, har et fast driftssted eller utøver et fritt yrke fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.
4. Når det betalte rentebeløp, på grunn av et særlig forhold mellom skyldneren og fordringshaveren eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom skyldneren og fordringshaveren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne annen stat.
2. Med uttrykket «royalty» i denne artikkel forstås betaling av enhver art som mottas som vederlag for bruken av eller retten til å bruke enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder kinomatografiske filmer og filmer eller bånd for radio eller fjernsynsutsendelse, patenter, varemerker, tegninger eller modeller, planer, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for bruken av eller retten til å bruke industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr, eller for opplysninger om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer.
3. Bestemmelsen i punkt 1 i denne artikkel får ikke anvendelse når mottageren av royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og i den annen kontraherende stat, hvor royaltyen skriver seg fra, har et fast driftssted eller utøver et fritt yrke fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royalty reelt er

knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

4. Når det betalte royaltybeløp på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og mottageren eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og mottageren hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomst øvrige bestemmelser.

Artikkel 13 Formuesgevinst

1. Gevinst ved avhendelse av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

2. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretagende i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av fritt yrke. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretagendet) eller av et fast sted som nevnt.

3. Uansett bestemmelsene i denne artikkels punkt 2, skal gevinst ved avhendelse av skip og luftfartøyer drevet i internasjonal fart og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor fortjenesten av slik virksomhet kan skattlegges i henhold til bestemmelsene i artikkel 8.

4. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn omhandlet i punkt 1, 2 og 3, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

5. Bestemmelsen i punkt 4 skal ikke berøre Norges rett til, i henhold til sin egen lovgivning å skattlegge gevinst ved avhendelse av aksjer i et selskap hjemmehørende i Norge, når aksjene eies av en fysisk person bosatt i Luxembourg, som i løpet av de siste fem år forut for avhendelsen av aksjene har vært bosatt i Norge.

6. Bestemmelsen i punkt 4 skal ikke berøre Luxembourgs rett til, i henhold til sin egen lovgivning, å skattlegge gevinst ved avhendelse av aksjer i et selskap hjemmehørende i Luxembourg, eller ved oppløsning av et slikt selskap, forutsatt at den som oppbærer gevinsten er en fysisk person, som har vært bosatt i Luxembourg i mer enn femten år og som har bosatt seg i Norge mindre enn fem år før realisasjonen av gevinsten.

Artikkel 14
Selvstendige personlige tjenester (fritt yrke)

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat erverver gjennom utøvelse av et fritt yrke eller ved annen selvstendig virksomhet av lignende karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre han i den annen kontraherende stat vanligvis råder over et fast sted som tjener utøvelsen av hans virksomhet. Hvis han råder over et slikt sted, kan inntekten skattlegges i denne annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives det faste sted.
2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15
Uselvstendige personlige tjenester (lønnarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16, 18, 19 og 20 skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre arbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat, mottar i anledning av lønnarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare skattlegges i den førstnevnte stat, forutsatt at:
 - a) mottageren oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av vedkommende inntektsår; og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av, en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat; og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren opprettholder i den annen stat.
3. Uansett bestemmelsene foran i denne artikkel, kan godtgjørelse for lønnarbeid utført om bord i skip eller luftfartøy i internasjonal fart skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaket har sitt sete.

Artikkel 16
Styregodtgjørelser m.v.

Styregodtgjørelser, møtehonorarer og annet lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat, i egenskap av medlem av styre, representantskap

eller bedriftsforsamling i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 og 15, kan inntekt som opptredende artister, så som skuespillere, filmskuespillere, radio eller fjernsynsartister eller idrettsutøvere erverver ved personlig virksomhet i denne egenskap, skattlegges i den kontraherende stat hvor virksomheten er utøvet.
2. Når inntekt som skriver seg fra virksomhet utøvet av den opptredende artist eller idrettsutøver i egenskap av sådan ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv, men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7, 14 og 15, skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter og sosiale trygdeytelser

1. Med forbehold av bestemmelsene i artikkel 19 punkt 2, skal pensjoner og annen lignende godtgjørelse som utbetales til en person bosatt i en kontraherende stat som vederlag for tidligere lønnsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Avvikende fra bestemmelsen i punkt 1 kan sosiale trygdeytelser som skriver seg fra en kontraherende stat overensstemmende med lovgivningen i denne stat og som utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 19

Offentlige tjenester

1. a) Godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat eller en av dens lokale eller regionale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person, for tjenester som er ytet denne stat eller nevnte forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
b) Slik godtgjørelse skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis tjenesten er utført i denne stat og mottageren av godtgjørelsen er bosatt i denne stat og
 - (i) er statsborger i denne stat, eller
 - (ii) ikke bosatte seg i denne stat bare med sikte på å utføre de nevnte tjenester der.

2. a) Enhver pensjon som utredes direkte, eller ved belastning av fond, opprettet av en kontraherende stat eller av dens lokale eller regionale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person i anledning av tjenester som er ytet denne stat eller nevnte forvaltningsmyndigheter, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
b) Slik pensjon skal imidlertid bare kunne skattlegges i den annen kontraherende stat hvis mottageren er statsborger av og er bosatt i denne stat.
3. Bestemmelsene i artiklene 15, 16 og 18 skal få anvendelse på godtgjørelse og pensjoner i anledning av tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsmessig eller industriell virksomhet drevet av en av de kontraherende stater eller en av dens kommunale eller regionale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20 **Studenter**

Når en student eller forretningslærling tar midlertidig opphold i en kontraherende stat utelukkende av hensyn til sin utdanning eller opplæring, og vedkommende er, eller umiddelbart før det midlertidige opphold var, bosatt i den annen kontraherende stat, skal pengebeløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring være unntatt fra skattlegging i den førstnevnte stat. Det forutsettes at disse pengebeløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21 **Annen inntekt**

1. Inntekter som tilfaller en person bosatt i en kontraherende stat, og som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal uansett hvor de skriver seg fra bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsen i punkt 1 får ikke anvendelse når mottageren av inntekten er bosatt i en kontraherende stat, og i den annen kontraherende stat har et fast driftssted som inntekten skriver seg fra, eller i denne stat utøver et fritt yrke fra et fast sted der, såfremt den rettighet eller det formuesgode som inntekten skriver seg fra reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 eller artikkel 14 anvendelse.

Artikkel 22 **Formue**

1. Formue som består av fast eiendom, slik som definert i artikkel 6 punkt 2, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor eiendommen ligger.

2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted for et foretagende, eller av løsøre knyttet til et fast sted som tjener utøvelsen av et fritt yrke, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.

3. Formue som består av skip eller luftfartøyer som drives i internasjonal fart, og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøyer, skal bare kunne skattlegges i den stat hvor fortjenesten av slik virksomhet kan skattlegges i henhold til artikkel 8.

4. All annen formue som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Artikkel 23¹

Unngåelse av dobbeltbeskatning

1. **[MODIFIED by paragraph 2 of Article 5 of the MLI]** [Når en person bosatt i Luxembourg oppebærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal Luxembourg, med forbehold av bestemmelsene i punkt 2, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning. Ved beregningen av skatter av vedkommende persons gjenværende inntekt eller formue, kan dog den skattesats brukes som ville ha kommet til anvendelse hvis den unntatte inntekt eller formue ikke var blitt unntatt fra beskatning.]

The following paragraph 2 of Article 5 of the MLI applies to paragraph 1 of Article 23 of this Convention with respect to the residents of Luxembourg:

ARTICLE 5 OF THE MLI – APPLICATION OF METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION (Option A)

Paragraph 1 of Article 23 of the Convention shall not apply where Norway applies the provisions of the Convention to exempt income derived or capital owned by a resident Luxembourg from tax or to limit the rate at which such income or capital may be taxed. In the latter case, Luxembourg shall allow as a deduction from the tax on the income or capital of that resident an amount equal to the tax paid in Norway. Such deduction shall not, however, exceed that part of the tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to such items of income or capital which may be taxed in Norway.

2. Når en person bosatt i Luxembourg oppebærer inntekt som i overensstemmelse med bestemmelsene i artikkel 10 og artikkel 13 punkt 5 kan skattlegges i Norge, skal Luxembourg innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp

¹ Artikkel 23 ble endret ved notevæksling som spesifisert i protokollen til denne overenskomsten.

som svarer til den skatt som er betalt i Norge. Slikt fradrag skal dog ikke overstige den del av den luxembourgske skatt, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som er oppebåret i Norge.

3. Når en person bosatt i Norge oppebærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Luxembourg, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntekts- eller formuesskatt et beløp som svarer til den skatt som er betalt i Luxembourg. Slikt fradrag skal dog ikke overstige den del av den norske skatt, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som er oppebåret fra Luxembourg eller den formue som er eiet der.

Artikkel 24

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal, uansett om de er bosatt i en kontraherende stat, i den annen kontraherende stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den som er eller måtte bli pålagt statsborgere av den annen stat under samme forhold.

2. Beskatningen av et fast driftssted eller et fast sted som et foretagende eller en person bosatt (hjemmehørende) i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal ikke i denne annen stat være mindre gunstig enn beskatningen av foretagender eller personer bosatt (hjemmehørende) i denne stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritagelser og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av personlige forhold eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer bosatt på dens eget område. Bestemmelsene i dette punkt er ikke til hinder for at en kontraherende stat overensstemmende med sin egen lovgivning skattlegger fortjeneste som oppebæres av et fast driftssted, tilhørende et aksjeselskap eller annet lignende selskap hjemmehørende i den annen kontraherende stat. Beskatningen må imidlertid ikke skje etter en høyere skattesats enn den som anvendes ved utligning av skatt på hele, eller deler av, fortjenesten til slike selskaper hjemmehørende i den førstnevnte kontraherende stat.

3. Når ikke bestemmelsene i artikkel 9, artikkel 11 punkt 4 og artikkel 12 punkt 4 kommer til anvendelse skal renter, royalty og andre utgifter fra et foretagende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av dette foretagendes skattepliktige inntekt, på samme vilkår som om de var betalt til en person bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretagende i en kontraherende stat har til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kunne fratrekkes ved fastsettelsen av dette foretagendes skattepliktige formue, på samme vilkår som om det var gjeld til en person bosatt i den førstnevnte stat.

4. Foretagender i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis, direkte eller indirekte, eies eller kontrolleres av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal i den førstnevnte stat ikke være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed som er annerledes eller mer tyngende enn den som lignende foretagender i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

5. Bestemmelsene i denne artikkel skal ikke tolkes slik at de forplikter Norge til å innrømme luxembourske statsborgere som ikke er norske statsborgere, den særskilte skattelettelse som i henhold til den norske skattelovs § 22 tilstås norske statsborgere og personer med norsk innfødsrett.

6. Uttrykket «beskatning» i denne artikkel omfatter skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 25

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. **[MODIFIED by the first and second sentence of paragraph 1 of Article 16 of the MLI]** ~~[Når en person bosatt i en kontraherende stat mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst, kan han, uansett den klagerett som måtte være hjemlet i de to staters interne lovgivning, legge sin sak frem for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller, hvis saken faller inn under artikkel 24 punkt 1, for den kompetente myndighet i den stat hvorav han er statsborger.]~~

The following first sentence of paragraph 1 of Article 16 of the MLI replaces paragraph 1 of Article 25 of this Convention:

ARTICLE 16 OF THE MLI – MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for that person in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, that person may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those Contracting States, present the case to the competent authority of either Contracting State.

The following second sentence of paragraph 1 of Article 16 of the MLI applies and supersedes the provisions of this Convention:

ARTICLE 16 OF THE MLI – MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

The case must be presented within three years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingene synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er i samsvar med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand, skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller fjerne tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten.

3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller fjerne tvil som fortolkningen eller anvendelsen av overenskomsten måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i overenskomsten.

4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet 1 de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig å ha en muntlig utveksling av synspunkter for å nå frem til en avtale, kan utvekslingen skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 26

Utveksling av opplysninger²

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er overskuelig relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst, eller for forvaltningen eller iverksettelsen av de interne lovbestemmelser som angår skatter av enhver art som utskrives på vegne av de kontraherende stater eller deres regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Utveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives, ikke er i strid med denne overenskomst. Utvekslingen av opplysninger er ikke begrenset av artiklene 1 og 2.

2. Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat i henhold til punkt 1, skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler, tilsyns- og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølging eller avgjøre klager vedrørende de skatter som nevnes i punkt 1.

² Endret ved protokoll undertegnet 07.07.2009.

Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser. Uansett det foregående kan informasjon mottatt av en kontraherende stat brukes til andre formål når slik informasjon kan brukes til slike andre formål med hjemmel i begge stater lovgivning og de kompetente myndigheter i bistanndsstaten tillater slik bruk.

3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:

- a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
- b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
- c) å gi opplysninger som vil åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot allmenne interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat har anmodet om opplysninger i medhold av denne artikkel, skal den annen kontraherende stat anvende sine midler for innhenting av opplysninger for å skaffe de anmodede opplysningene, selv om den annen stat ikke selv har behov for slike opplysninger til sine egne skatteformål. Begrensningene i punkt 3 i denne artikkel gjelder for den forpliktelsen som følger av foregående setning, men ikke i noe tilfelle skal disse begrensningene tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå å fremskaffe opplysninger utelukkende fordi denne stat ikke har hjemlig interesse av slike opplysninger.

5. Ikke i noe tilfelle skal bestemmelsene i punkt 3 i denne artikkel tolkes slik at de tillater en kontraherende stat å avslå fremskaffelsen av opplysninger på anmodning utelukkende fordi opplysningene må innhentes fra en bank, annen finansiell institusjon, forvalter eller person som opptrer i egenskap av representant eller fullmektig, eller fordi opplysningene vedrører eierskapsinteresser i en person.

Artikkel 27

Bistand ved innfordring

1. De kontraherende stater forplikter seg til å yte hverandre hjelp og bistand ved innfordring av skatter som kommer inn under denne overenskomst, herunder renter, omkostninger, tilleggs-skatter og bøter som ikke har strafferettslig karakter.

2. Anmodningen fra den stat som ber om bistand, skal være ledsaget av dokumentasjon som, ifølge lovgivningen i denne stat, er nødvendig for å fastslå at de beløp som skal inndrives, er endelig fastsatt.

3. Når det gjelder disse dokumenter, skal forkynnelser og tiltak med sikte på innfordring og oppkreving utføres i den stat som er blitt anmodet om bistand, i overensstemmelse med den lovgivning som gjelder for innfordring og oppkreving av denne stats egne skatter. Kravet får tvangskraft i overensstemmelse med lovgivningen i den stat anmodningen er rettet til.

4. Skattekrav som skal innfordres blir ikke å anse som prioritert i den stat anmodningen er rettet til.

5. Når det gjelder skattekrav som ennå kan påklages, kan den stat som anmoder om bistand — til sikring av sine rettigheter be den annen stat om å forkynne for skattskyldneren et betalingspålegg eller krav om innfordring. Tvister vedrørende rettmessigheten av det krav som er grunnlag for anmodningen, kan bare bringes inn for vedkommende rettsinstans i den anmodende stat.

Artikkel 28

Diplomatiske og konsulære tjenestemenn

Intet av det som er fastsatt i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige overenskomster tilkommer diplomatiske eller konsulære tjenestemenn.

The following paragraph 1 of Article 7 of the MLI applies and supersedes the provisions of this Convention:

ARTICLE 7 OF THE MLI –PREVENTION OF TREATY ABUSE (Principal purposes test provision)

Notwithstanding any provisions of the Convention, a benefit under the Convention shall not be granted in respect of an item of income or capital if it is reasonable to conclude, having regard to all relevant facts and circumstances, that obtaining that benefit was one of the principal purposes of any arrangement or transaction that resulted directly or indirectly in that benefit, unless it is established that granting that benefit in these circumstances would be in accordance with the object and purpose of the relevant provisions of the Convention.

Artikkel 29

Utelukkelse av visse selskaper

Denne overenskomst får ikke anvendelse på holdingselskaper i den luxembourgske spesiallovgivnings forstand (for tiden lov av 31. juli 1929 og storhertugens forordning av

17. desember 1938). Den får heller ikke anvendelse på inntekt som en person bosatt i Norge oppebærer fra slike holdingselskaper, og ikke på aksjer eller andre formuesandeler i slike selskaper, tilhørende en slik person.

Artikkel 30 **Territorial utvidelse**

1. Denne overenskomst kan utvides, enten i sin helhet eller med modifikasjoner, til å omfatte de områder som i henhold til artikkel 3 punkt 1. a) er unntatt fra dens anvendelse, og hvor det ilegges skatter av samme karakter som de denne overenskomst omfatter. En slik utvidelse får, med de forbehold og under de betingelser, herunder bestemmelser med hensyn til opphør, som fastsettes i gjensidig avtale mellom de kontraherende stater, virkning ved utveksling av diplomatiske noter.

2. Med mindre de kontraherende stater blir enige om noe annet, medfører oppsigelse av denne overenskomst at den opphører å gjelde for ethvert område som den er blitt utvidet til å omfatte i henhold til bestemmelsene i denne artikkel.

Artikkel 31 **Ikrafttredelse**

1. Denne overenskomst skal ratifiseres, og ratifikasjonsdokumentene skal utveksles i Luxembourg så snart som mulig.

2. Overenskomsten trer i kraft ved utvekslingen av ratifikasjonsdokumentene og skal ha virkning

1. I Norge:

- a) med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt fra og med 1. januar i det år som følger etter det år ratifikasjonsdokumentene blir utvekslet;
- b) med hensyn til andre skatter av inntekt som oppebæres fra og med 1. januar i det år (herunder regnskapsperiode avsluttet i dette år) som følger etter det år ratifikasjonsdokumentene blir utvekslet;
- c) med hensyn til skatter av formue som består 1. januar i det år som følger etter det år ratifikasjonsdokumentene blir utvekslet eller på den siste dag i regnskapsperiode som avsluttes i løpet av dette år.

2. I Luxembourg:

- a) med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt fra og med 1. januar i det år som følger etter det år ratifikasjonsdokumentene blir utvekslet;

- b) med hensyn til andre skatter som vedkommer det år som følger etter det år ratifikasjonsdokumentene blir utvekslet, og skatter for ethvert senere år.

Artikkel 32

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft inntil den blir oppsagt av en av de kontraherende stater. Hver av de kontraherende stater kan — senest den 30. juni i et kalenderår, dog ikke tidligere enn fem år etter utgangen av det år overenskomsten trer i kraft — skriftlig gjennom diplomatiske kanaler si opp overenskomsten. I så fall opphører overenskomsten å gjelde for så vidt angår:

1. Norge:
 - a) med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden, av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt fra og med 1. januar i det år som følger etter oppsigelsesåret;
 - b) med hensyn til andre skatter av inntekter som oppbæres fra og med 1. januar i det år (herunder regnskapsperiode avsluttet i dette år) som følger etter oppsigelsesåret;
 - c) med hensyn til skatter av formue som består 1. januar i det år som følger umiddelbart etter oppsigelsesåret eller på den siste dag i regnskapsperiode som avsluttes i løpet av oppsigelsesåret.
2. Luxembourg:
 - a) med hensyn til skatter som oppkreves ved kilden, av inntekter som blir godskrevet eller utbetalt fra og med 1. januar i det år som følger etter oppsigelsesåret;
 - b) med hensyn til andre skatter som vedkommer det år som følger etter oppsigelsesåret.

Til bekreftelse av foranstående har de to staters befullmektigede underskrevet denne overenskomst og påsatt den sine segl.

Utferdiget i to eksemplarer i Oslo den sjette mai 1983 på fransk og norsk, slik at de to tekster har samme gyldighet.

For Kongeriket Norge:

For Storhertugdømmet Luxembourg:

SLUTTPROTOKOLL

Samtidig med undertegningen i dag av overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Storhertugdømmet Luxembourg til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, er de undertegnende parter blitt enige om følgende bestemmelser som utgjør en integrerende del av overenskomsten.

§ 1 Etter anmodning fra Norge, fremmet gjennom diplomatiske kanaler, skal artikkel 23 erstattes med den nedenfor angitte tekst, som trer i kraft den trettiende dag etter utvekslingen av noter, og som første gang får virkning:

- a) når det gjelder skatter av inntekt, for inntekt som oppbæres i det kalenderår (herunder regnskapsperioder avsluttet i dette år) som følger etter det kalenderår notevekslingen fant sted;
- b) når det gjelder skatter av formue, for skatter som knytter seg til det annet år etter det år notevekslingen fant sted.

«Artikkel 23

1. Når en person bosatt i Luxembourg oppbærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Norge, skal Luxembourg, med forbehold av bestemmelsene i punkt 2, unnta slik inntekt eller formue fra beskatning. Ved beregningen av skatter av vedkommende persons gjenværende inntekt eller formue, kan dog den skattesats brukes som ville ha kommet til anvendelse hvis den unntatte inntekt eller formue ikke var blitt unntatt fra beskatning.

2. Når en person bosatt i Luxembourg oppbærer inntekt som i overensstemmelse med bestemmelsene i artikkel 10 og artikkel 13 punkt 5 kan skattlegges i Norge, skal Luxembourg innrømme som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som svarer til den skatt som er betalt i Norge. Slikt fradrag skal dog ikke overstige den del av den luxembourgske skatt, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som er oppbåret i Norge.

3. Når en person bosatt i Norge oppbærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i Luxembourg, skal Norge innrømme som fradrag i vedkommende persons inntekts- eller formuesskatt et beløp som svarer til den skatt som er betalt i Luxembourg. Slikt fradrag skal dog ikke overstige den del av den norske skatt, beregnet før fradraget gis, som svarer til den inntekt som er oppbåret fra Luxembourg eller den formue som er eiet der.»

§ 2 Dersom Norge utøver eller har utøvet sin valgtrett etter § 1 i denne protokoll, forbeholder Luxembourg seg retten til på samme måte å anvende kreditmetoden. I dette øyemed skal etter anmodning fra Luxembourg, fremmet gjennom diplomatiske

kanaler, artikkel 23 erstattes med den nedenfor angitte tekst, som trer i kraft den trettiende dag etter utvekslingen av noter, og som første gang får virkning:

- a) når det gjelder skatter av inntekt, for inntekt som oppebæres i det kalenderår (herunder regnskapsperioder avsluttet i dette år) som følger etter det kalenderår notevekslingen fant sted;
- b) når det gjelder skatter av formue, for skatter som knytter seg til det annet år etter det år notevekslingen fant sted.

«Artikkel 23

1. Når en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer inntekt eller eier formue som i overensstemmelse med bestemmelsene denne overenskomst kan skattlegges i den annen kontraherende stat, skal den førstnevnte stat innrømme:

- a) som fradrag i vedkommende persons inntektsskatt et beløp som svarer til den inntektsskatt som er betalt i denne annen stat;
- b) som fradrag i vedkommende persons formuesskatt et beløp som svarer til den formuesskatt som er betalt i denne annen stat.

I slike tilfelle skal fradraget dog ikke overstige den del av inntekts- eller formuesskatten, beregnet før fradraget gis, som svarer til den skattepliktige inntekt, henholdsvis den skattepliktige formue i denne annen stat.

2. Når inntekt oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat i overensstemmelse med overenskomstens artikkel 19 er unntatt fra beskatning i denne stat, kan nevnte stat like fullt ta den unntatte inntekt i betraktning ved beregningen av skatten av vedkommende persons øvrige inntekt.»

Utferdiget i Oslo i to eksemplarer, på fransk og norsk, slik at de to tekster har samme gyldighet.

For Kongeriket Norge:

For Storhertugdømmet Luxembourg:

TILLEGGSPROTOKOLL

Virksomhet utenfor kysten

Samtidig med undertegningen i dag av overenskomsten mellom Kongeriket Norge og Storhertugdømmet Luxembourg til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebygging av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, er de undertegnende parter blitt enige om følgende bestemmelser som utgjør en integrerende del av overenskomsten:

Uansett enhver annen bestemmelse i overenskomsten skal følgende gjelde:

1. En person bosatt i Luxembourg som utøver virksomhet utenfor kysten av Norge knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i områder som i overensstemmelse med folkeretten er undergitt norsk jurisdiksjon, skal med forbehold av bestemmelsene i punktene 2 og 3 i denne protokoll, anses for å drive virksomhet i Norge gjennom et fast driftssted eller et fast sted der.
2. Bestemmelsene i punkt 1 i denne protokoll får ikke anvendelse hvis virksomheten utøves i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en periode på 12 måneder.

Ved anvendelsen av dette punkt skal følgende bestemmelser gjelde:

- a) Virksomhet utøvet av et foretagende som er tilknyttet et annet foretagende, anses som utøvet av det foretagende som det er knyttet til hvis virksomheten i vesentlig grad er identisk med den som utøves av sistnevnte foretagende;
 - b) to foretagender anses for å ha tilknytning til hverandre hvis det ene foretagende direkte eller indirekte kontrolleres av det andre, eller begge kontrolleres direkte eller indirekte av en tredje eller flere andre personer.
3. Fortjeneste oppebåret ved transport av forsyninger til et sted i et område som i overensstemmelse med folkeretten er undergitt norsk jurisdiksjon, hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster, eller ved drift av taubåter eller lignende fartøyer knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretaket utøves.
 4. Med forbehold av bestemmelsene i punkt 5 i denne protokoll, skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i Luxembourg mottar for lønnsarbeid i tilknytning til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i et område som i overensstemmelse med folkeretten, er undergitt norsk jurisdiksjon, bare kunne skattlegges i Norge, såfremt og i den utstrekning

arbeidsoppholdet eller arbeidsoppholdene utenfor Norges kyst varer mer enn til sammen 30 dager i løpet av en periode på 12 måneder.

5. Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar for lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger til et sted i et område som i overensstemmelse med folkeretten er undergitt norsk jurisdiksjon, hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster som befinner seg der, eller ved lønnsarbeid utøvet om bord i en taubåt eller lignende fartøy knyttet til slik virksomhet, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse for foretagendes har sitt sete.

6. Når en person bosatt i Luxembourg oppebærer inntekter som, i overensstemmelse med bestemmelsene i denne protokoll, kan skattlegges i Norge, kan Luxembourg skattlegge disse inntekter, men skal i skatten den ilegger vedkommende person, gi fradrag med et beløp som tilsvarer den skatt som er betalt i Norge på grunnlag av de samme inntekter. Fradraget skal likevel ikke overstige den del av skatten, beregnet før fradraget gis, som svarer til disse inntekter.

7. Denne tilleggsprotokoll skal forbli i kraft så lenge overenskomsten undertegnet i dag mellom Kongeriket Norge og Storhertugdømmet Luxembourg til unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, vil være i kraft.

Utferdiget i Oslo i to eksemplarer, på fransk og norsk, slik at de to tekster har samme gyldighet.

For Kongeriket Norge:

For Storhertugdømmet Luxembourg: